

در رساله مجرب از امام صادق علیه السلام

اصول فقه (بحث چهارم - اصول عملیه)

جواب از اشکال سوم

جلسه ۴۸۰

استاد شفیعی

خلاصه بحث گذشته

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

استصحاب کلی: با لحاظ فردی از آن کلی که متیقن الوجود است؛ یقین بوجود کلی هم حاصل می شود.

بعد عنوان مستصحب بر آن کلی حمل شده و از سه جهت نسبت به بقائش شک می شود.

۱. شک در بقاء کلی، مسبب از شک در بقاء همان فرد است.

۲. شک به جهت تردد در فرد معلوم البقاء و الارتفاع است.

۳. شک به جهت حدوث فرد جدید، بجای فرد معلوم الحدوث و الارتفاع است.

مصنف: استصحاب، در دو قسم اول جاری است.

وَأَمَّا الْقِسْمُ الثَّالِثُ

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

شک در بقاء کلی، مستند به احتمال وجود فرد دومی غیر از فرد معلوم الحدوث است که سپس مرتفع شده؛ فرد

اولی هم معلوم الحدوث و هم معلوم الارتفاع بود، اکنون شک در وجود فرد دوم است.

منشاء خلاف

منشأ اقوال ثلاثه در جریان استصحاب در قسم سوم، شک در وجود رکن پنجم از ارکان استصحاب است؛ آن

رکن مشکوک، رکن اتحاد متعلق یقین و شک است؛ در این قسم می گویند: مشکوک با متیقن متفاوت است.

استصحاب در قسم سوم

مدعیان باید قائل به احد القولین شوند:

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

۱. یا ملترم به کفایت وحدت ذهنیه در تحقق رکن استصحاب شوند.

۲. یا ملترم شوند به اینکه کلی وحدت خارجی به وجود افراد متعدده است.

مصنف: قول حق، همان قول دوم (عدم جریان استصحاب مطلقاً) است.

